

Dopisi

R. A. Sv. Benedikt v Slov. goricah. Doživeli smo slabe čase in morda nas je sedaj izučilo, da pravilo »v skupnosti je moč« drži stoddostno. Vzemimo primer: Na tleh leži 300 ali 400 kg težek kos nekega predmeta. Dvigniti ga ne more eden ali dva, ampak več združenih moči. S tem vam hočem povedati nekaj o skupnosti našega malega slovenskega kmeta, ki čaka boljših časov, pa jih ne more dočakati. Dočakati pa jih ne more zato, ker ga vedno izjemajo drugi sloji, ki so organizirani. Ali naj bo kmet brez organizacije? Ne. Ravno kmeta je treba dvigniti potom organizacije. Tarejo nas hude nadloge, kakor bolezni in nesreče pri živini itd. Če bi imeli temu namenu službo zadruga, bi nam pomagale s skupno močjo, da bi velike izgube bile za posameznika lažje. Sto ljudi lažje prenese škodo kot pa en sam. Zato naj velja načelo: »Vsi za enega, eden za vse!«

Gornja Radgona. Graščina Zorzini se stalno drobi. V zadnjem času je nad 30 naših obmejnih Slovencev pokupilo večje in manjše dele tega posestva, ki je bilo prej v tujih rokah. Lastnik je gospodarsko propadel in je primoran po svojem zastopniku, veleposestniku iz nemške Radgone Smerju, odprodajati zemljo in gospodarska poslopja. Tako je spet prešel lep del zemlje v slovenske roke.

Apače. Gospa Kern v Apačah je imela hlapca, ki je rad zelo globoko pogledal v kupico. Tudi prilike je imel dovolj. V posebnih lesenih kletkah je vozil pogosto svinje za svojo gospodinjino in kmetje so mu ob prodaji svinj tudi dali večji požirek pijače. Pred kratkim pa je ob takšni vožnji padel s kletke tako nesrečno, da je izgubil čut za tipanje in ni ničesar čutil, četudi ga je kdo z vso silo potegnil. Konji so voz s svinjami sami pripeljali do doma, hlapca pa so dobri ljudje spravili tja. Prepeljan je bil v bolnišnico v Sobotu, kjer je po treh dneh umrl.

Apače. Da smo na drugem bregu Mure dobili mogočnega soseda ob neprijetnem vremenu, o tem ste že čitali v časopisu. Ni čudno, da je bližina novega soseda vplivala tudi na naše ljudi. — Dobri in mirni 27 letni Jožef Hölzl iz Konjščca je že osmo leto bolehal na jetiki. Umljivo je, da so njegovi notranji deli telesa bili zelo oslabiljeni. Ob priključevanju Avstrije Nemčiji se je tudi pri nas govorilo samo o tem. Bolehnemu mladencu je to šlo še bolj k arcu. Ko je v ponedeljek po priključitvi poslušal ob radiu slino ploskanje, vpitje in navdušenje za novega vodjo priključene Avstrije, Hitlerja, je tudi sam začel vzdikati Hitlerju in tako divjati, da so mu na-

važni močje komaj bili kos. Zdravnik je ugotovil, da je znorel. Devet dni nato pa ga je smrt rešila obeh bolezni.

Ljutomer. Zaščita Ljutomerčana v Ljutomeru ima občni zbor 3. aprila. Na dnevnem redu je tudi predavanje okrajnega kmetijskega referenta g. Lipovca o predvidenih zakonitih določilih o zaščitenem imenu izvora vina. Zborovanje vinogradnikov bo v gostilni g. Zavratnika. Prične se z občnim zborom Vinarske podružnice ob 8.30. Po tem občnem zboru se vrši občni zbor Zaščite Ljutomerčana. Pridite!

Velika Nedelja. (Več razumevanja!) V naši občini se je vršil gospodarski tečaj. Tečaj se prireja v prvi vrsti radi tega, da bi dobili kmečki človek vsaj nekaj prepotrebnih naukov, odnosno navodil za svoje kmečko gospodarstvo. Spričo sedanjih težkih gospodarskih razmer bi bilo pričakovati, da se bodo ljudje v velikem številu tečaja udeležili in si vsaj tu pridobili nekaj strokovnega znanja. Toda to se, žal, ni zgodilo. Predavatelji in prireditelji so bili nemalo razočarani nad malim številom ljudi, ki so se tega tečaja udeležili. Ali ni to najslabše izpričevalo za nas same, če nimamo niti toliko zavednosti, da bi sprejeli vsaj to, kar se nam nudi v obliki teh tečajev? Kje je naša stanovska samozavest in strokovna ukaženost? Ne bi se pritoževali radi tega, če bi se tečaj vršil v času največjega polnega dela, ali da isti ni bil brezplačen. Toda ni bilo ne prvo ne drugo. Male udeležbe je kriva v prvi vrsti premajhna stanovska samozavest! Z našo malomarnostjo in nezavednostjo ubijamo voljo do prirejanja sličnih tečajev. Mnogo je načinov, s katerimi bi se dalo naše kmetijstvo precej izboljšati brez posebnih večjih izdatkov. Potrebno je le malo volje in strokovnega znanja ter stanovske samozvesti, česar bi si lahko nabral vsak, ki mu je bila dana priložnost, da se udeleži tečaja. Če je to zamudil, je v največ primerih kriv vsakdo sam. Marsikomu se bodo morda zdele te ugotovitve grenke, toda — vsako zdravilo je grenko! Če človek ve, kje je vzrok njegove bolezni, bo najprej odstranil vzrok in šele potem segel po zdravilu, ki je dostikrat grenko, a potrebno. — Udeleženec.

Sv. Marjeta nize Ptuja. Baje se nekateri posestniki, ki imajo več vožnje čez dravski most pri Borju, močno razburjajo, ker je zadnjič »Slovenski gospodar« v dopisu od Sv. Marjete poročal, da nekateri želijo, naj bi se tam ponovno uvedla mostnina, in sicer samo za številne hrvaške voznike in pa za avtomobile. Ne pa splošno

za vse voznike. To so dotični prezrli in naj v bodoče take vesti čitajo natančneje, pa se jim ne bo treba razburjati po nepotrebnem. Kaka nedolžna novica v časopisu namreč še ni noben oblastveni odlok ali naredba, ki bi zadela vse voznike. — V nedeljo po rani službi božji, 27. marca, je bil v Slomšekovem domu sestanek vinogradnikov. Na sestanku je poročal g. Grobler, župnik pri Sv. Barbari v Halozah, o nameravani ustanovitvi tamošnje vinarske zadruge. Ker imajo naši Poljanci dosti vinogradov v sedanjih Halozah, so tudi vsi ti vabljeni k pristopu k tej važni gospodarski ustanovi. Ljudje v polni meri priznajo važnost in veliko potrebo te zadruge. Pomisleke imajo le proti previsokemu deležu 500 dinarjev, kar je v sedanjih časih za gospodarsko šibkejšo že precejšnja žrtev. Vendar je upati, da bo pristopilo primerno število članov. Barbar-skemu g. župniku se za njegov trud iskreno zahvaljujemo in mu želimo popolnega uspeha pri ustanovitvi in vodstvu zadruge. — Nenadoma se je v nedeljo ob 12.20 pojavilo par precej močnih potresnih sunkov, spremljanih z zamolklim bučanjem. Ljudje so se precej prestrašili ter mestoma bežali iz hiš, boječ se, da se sunki ponovijo. Razen vznemirjenja ni bilo nobene škode. Hudo-mušneži so se hitro znašli in precej uganili, češ, da Hitler Avstrijo trese, da bi Jude ven stresel.

Leskovec. Lepo smo obhajali praznik naših mater v cerkvi in v šoli. V cerkvi s skupnim sv. obhajilom, v šoli z ljubkim petjem v čast Materi božji, s srčkanim častitjem treh otročičev materi za god ter z res ginljivo igro »Blažena Hema«. V igri smo gledali veselje matere, ko ji prinesejo sinka od sv. krsta, še bolj pa čutili z njo srčno bol ob nasilni smrti obeh sinov, ob bridki izgubi ljubljenega moža in zveste družice Jute. Trpljenje je blaženo Hemo rešilo vseh zemeljskih vezi ter jo z zlatimi vezmi privezalo na Boga. Blažena Hema, hčerka slovenske zemlje, prosi v nebesih za naše matere, da bodo lažje prenašale žrtev materinstva!

Turski vrh. Turski vrh pri Zavrču ni znan samo po dobri vinski kapljici, ampak tudi po dobrih muzikantih, ki uživajo sloves pri sosednih hrvaških Zagorcih. Povabljeni so bili na gostijo v bližnjo župnijo na Hrvaškem kar trije. Obljubili so jim dobro plačilo. Ko pridejo na gostijo, jim reče starešina: »Svirajte, svirajte, ne bote bitili!« Svatje se mastijo z ajdovimi žganci, mesom in kruhom, na mizi sta dve zelenki pijače. Godci ves čas igrajo. Zvečer pridejo »oplečnjaki« (prežarji), oboroženi s pištolami in dolgimi noži. Noče zapikavajo v hišni tram z besedami: »Muzikaši, svirajte!« Od oplečnjakov dobijo kot nagrado pet dinarjev. Igrati morajo vso noč. Lačni in žejni se muzikanti pmuznejo proti jutru, v

Albin Hanson, od 1932 švedski državni minister, je predlagal znatno oborožitev Švedske. Njegov predlog je bil soglasno sprejet v državnem zboru.

Robert Vansittart, svetovalec angleškega zunanjega ministra in vodja angleške svetovne propagande.

Cardenas, predsednik Mehike, namerava razlastiti v svoji državi tuje petrolejske družbe.

temi, iz hiše, drug za drugim, neopaženo v gozd pod hišo in jo odkurijo domov, goste pa pustijo na cedilu. Neroden muzikant izgubi na begu v temi v gozdu klobuk — harmonika se raztegne, zacvili. V strahu, da ga svatje ne bi dohiteli, pusti klobuk. Srečno se snidejo godci na »štajerske« strani in si globoko oddahnejo s petimi dinarji v žepu...

Fram. Zadnja leta posebno trpimo vsled kurjih tatov ali, kakor pravijo tem brezvestnejšem, dihurjev. Skoro pri vsaki hiši so bile ukradene vse ali polovica kokoši. Splošno mnenje je, da to podlo obrt vrši neka domača družba. Oblasti vljudno prosimo, da skrbno zasledujejo krivce, da bomo zopet varni pred to druhaljo.

Slovenska Bistrica. Zmagali smo! Zavednost in edinstvo mora zmagati! Vrla okolica našega mesta je storila v polni meri svojo dolžnost. Proti zvezi JNSarjev, komunistov in nemškutarjev ter njihovim nizkim in podlim lažem je stopil na plan pristno slovenski kmečki narod, ki je nepodkupljiv in edino merodajen, da pokaže, koga hoče za župana. Ta dan ostane v častnem spominu v zgodovini naše občine in slovenskega naroda. Naši volilci! Čast vam — vse priznanje!

Celje. Dne 8. marca sta se peljala med drugimi z jutranjim savinčanom proti Celju dva mladeniča, ki sta imela oba pripete znake na suknjičih, in sicer je imel prvi kar dva znaka, drugi pa je imel novi znak fantovskega odseka. Sedela sta molče drug drugemu nasproti. Ta molk je prekinil prvi, in sicer mladenič z dvema znakoma ter vprašal svojega sopotnika, kakšen je ta znak, ki ga nosi na suknjiču. Slednji mu je nato mirno pojasnil, da je to novi znak članov fantovskega odseka. »Nacionalista« pa je ta mirni odgovor razkačil ter je začel na vse pretege udrihati po prosvetnem društvu in fantovskih odsekih, označujoč jih za klerikalce, jeruzalemece itd. To besedičenje dičnega nacionalista pa je tudi mirnega fanta razburilo ter je svojemu sopotniku odgovoril, da naj se ne zanima za njegov znak, kakor se on ne zanima za znake svojega sopotnika, čeravno jih ima pripetih celo vrsto na suknjiču. Rekel mu je tudi, da si nikakor ne pusti blatiti vseobsegajočega prosvetnega društva in fantovskega odseka, saj bi v tem primeru tudi on lahko navedel razne stvari, ki bi ne bile v čast članom viteških organizacij. Nacionalistu pa še sedaj ni bilo dovolj tega odgovora, razburjal se je še nadalje in se zgražal nad nošenjem znakov prosvetnega društva in

Dunaj se pripravlja na plebiscit 10. aprila. Na sliki vidimo Hitlerjeve lepake.

končno rekel, da so fantovski odseki samo vzgojna šola za politično JRZ. Njegov sopotnik pa mu je nato odgovoril, da ako on smatra, da so fantovski odseki šola za JRZ, so veliko bolj lažnacionalna društva šola za JNSarje. Odkod sta bila navedena mladeniča, se ni moglo ugotoviti, zdi se pa, da je bil dični mladenič z dvema znakoma iz nacionalnih Braslovč. Zopet je to nov dokaz nestrpnosti naših nasprotnikov.

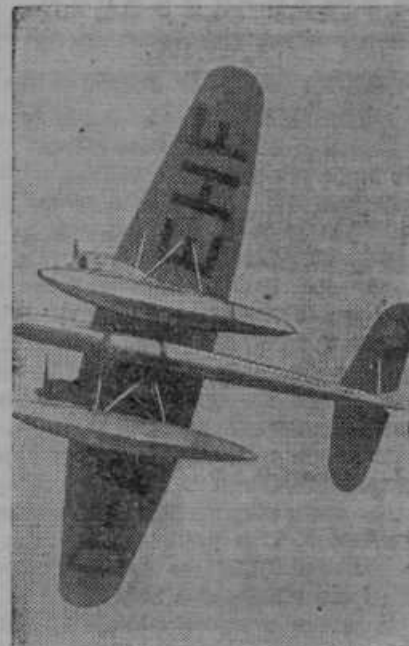
Dramlje pri Celju. V nedeljo, 6. marca, se je vršilo predavanje o živinozdravstvu, ki ga je priredila krajevna KZ. Predaval je živinozdravnik in absolvent kmetijske šole g. Franc Lipar iz Komende pri Kamniku. Navzoči so bili govorniku zelo hvaležni za zanimivo predavanje. Izražena je bila splošna želja, da bi naša KZ še večkrat priredila podobna predavanja.

Sv. Vid pri Grobelnem. Sv. misijon. Tu se je obhajal prvič, odkar obstoji župnija, sv. misijon od 6. do 13. marca. Vodili so ga oo. frančiškani. Stanovski nauki so bili rekordno obiskovani. Tudi sicer je bila udeležba izborna. Sv. obhajil je bilo med sv. misijonom 4520. Posebno ganljivo je bilo skupno sv. obhajilo 13. marca, pri katerem so se posebno odlikovali možje in fantje. Nekaj izvanrednega je bila teoforična procesija z baklami, z misijonskim križem, ki so ga nosili fantje-gasilci v paradi, k misijonskemu spominske-

mu križu, ki je postavljen na hribčku ter je nad sedem metrov visok.

Olimje. Naša župnija je duhovno prenovljena. Imeli smo sveti misijon od 6. do 13. marca. Olinčani smo znali porabiti ta sveti čas. Udeleževali smo se pridno ognjevitih govorov, ki so marsikoga ganili. Prejemali smo v lepem številu sv. zakramente. Ob sklepu je bila procesija z novim, blagoslovljenim misijonskim križem, ki so ga nosili trije fantje. Lep je bil prizor na množico ljudstva, ki je z gorečo molitvijo spremljala križ Kristusov. Sv. misijon je bil za nas svetla zvezda, ki bo milo sijala in vodila naš čolnič življenja, da najde varno pot v pristan večnosti. Kako srečni in veseli smo zdaj po svetem misijonu! — Dne 15. marca je prišel blagoslovit prenovljeni križev pot g. p. Odilo Hajnšek iz Ljubljane. V kratkih, gromovitih besedah je orisal pomen križevega pota.

Dol pri Hrastniku. Ogranska teta, ki jih vse, mlado in staro pri nas, pozna in rado ima, so dopolnili 80 let, odkar so jih prinesli h krstu v župno cerkev na Dolu pri Hrastniku in jih vpišali v krstno knjigo kot Marija Podmenik, pa si pozneje izbrali drugo ime obenem z možem Francem Drgan, p. d. Ograncana. Postala je mati več otrok, vsem ljudem v fari pa je »teta«, ki nas je cele rodove — vse otroke znosila h krstu,

Dvomotorno nemško vodno letalo je doseglo osem svetovnih rekordov.

V kitajskem begunskem taborišču v šangaju sklepajo zakonske zveze v množinah. Na sliki vidimo kitajski zakonski par.

Peter Rešetar rešetari

Na zdravljenje! Slovenska JNS, ki nikakor ne more pozabiti Avstrije, posebno ne dr. Kramer in Pucelj, bo sedaj po posebni uredbi dobila nalogo, da popije vso Franc Jožefovo vodo, kar jo je še v Jugoslaviji, da izgine tudi poslednji znak bivše Avstrije. Pravijo, da ta voda zelo pomaga pri trebljenju in to je pri JNS potrebno, ker ji je marsikaj obležalo v črevah.

Zakaj so zapirali leta 1917 duhovnike? Dr. Kramer jo je pogruntal, da so leta 1917 zapirali duhovnike na štajerskem, ker so slučajno z njim sodelovali za osvobodjenje Jugoslovancov. Čudno se mi pa le to zdi, da so duhovnike zapirali, nje ga pa ne! Ti šmentani kljukec, kako farbaš Srbe!

»Orel« dobi, Sokol pa ne. »Orel« sicer še nimamo. Imamo pa slovenske fante in ti fantje gredo našim JNSarjem strašno na živce. Pravijo, da dobijo več kot Sokoli. Nisem sicer pooblaščen, toda smem pa reči, da bi bili slovenski fantje popolnoma zadovoljni, če dobijo samo polovico tega, kar dobi Sokol. Zdravo!

Popravek! Dr. Kramer je pravil v senatu v imenu JNS iz Slovenije, da v Sloveniji še ni bilo tolikega sovraštva med strankami kot ga je sedaj. To pa ni res. Res pa je, da ima JRZ zelo rada JNS v opoziciji, in dalje ko bo JNS v opoziciji, raje jo bo imela. Če nas pa JNS sovraži, se naj pa poboljša in naj dr. Kramer svoje ljudi prime, če sovražijo Slovence!

Piskerčke bi radi pristavili. Leni so slovenski JNSarji v senatu pravili, da morajo dobiti vlado v roke. Letos so pravili, da naj se jim pusti vsaj piskerčke pristaviti k vladnemu ognju, prihodnje leto pa, če Bog da, ne bodo nič več pravili, ker jih ne bo!

Kje domov moj? Čehi pojejo svojo himno: Kje dom je moj? Zelo jim želimo, da ne bi peli samo te prve vrstice!

Stalin bo ubil Lenina. Lenin je sicer že mrtev, toda Stalin je dognal, da ni več zanesljiv in pravi, da ga bo dal ubiti. Streljati bo dal en njegov kip.